

'Het gaat eigenlijk altijd over de negatieve kant van het mediagebruik van kinderen', zegt Spierenburg. 'Wij willen juist het goede benadrukken. Maar het is wel zo dat de media grote impact hebben op de ontwikkeling en het gedrag van kinderen.'

Spierenburg werkt in opdracht van het ministerie van Onderwijs en het ministerie van Jeugd en Gezin aan Mediasmarties, een informatiesysteem voor ouders om te achterhalen of een televisieprogramma, game of website geschikt is voor hun kind. Donderdag wordt de Mediasmarties Academie geopend, waar pabo-studenten worden opgeleid om media voor kinderen te beoordelen.

Waarom Mediasmarties?

'Wat kinderen thuis op tv of internet zien, heeft impact op hun gedrag. Daar moeten leerkrachten iets mee. De technische veranderingen gaan

Meisje op internet.

Foto Marcel van den Bergh / de Volkskrant

sneller dan het licht, dat kan een gemiddelde leerkracht niet bijhouden naast zijn werk. Bovendien is het mediaanbod erg groot. Op televisie alleen al: Z@ppelin, Disney, Nickelodeon. Dat is meer dan 50 uur kinder-tv per dag. In de traditionele opleiding voor leerkrachten wordt daar weinig aandacht aan besteed, dat moet veranderen.'

Hoe werkt de Mediasmarties academie?

'Het is virtueel, dus de Pabo-studenten kunnen zelf met de opleiding aan de slag. Ze krijgen eerst een assessment om te achterhalen wat ze al van het onderwerp weten. Daarna krijgen ze vijf colleges, onder meer over de

ontwikkeling van het kind, en over het medialandschap. Daarna leren we ze een methode om alle media op de-

'Wat kinderen thuis zien, heeft impact op hun gedrag'

zelfde manier, onafhankelijk en objectief te analyseren en beoordelen.'

Hoe beoordelen de studenten mediaproducties?

'We hebben vragenlijsten samengesteld met vragen als: wat is het genre,

zen goed op de hoogte van.
'Ik ben vorig jaar april begonnen met het recenseren van mediaproducten

is het drama of animatie, hoeveel karakters zijn er, hoe is het taalgebruik? Aan de hand van die vragenlijsten en onze kennis over de ontwikkelingsfasen van kinderen kunnen we een leeftijd adviseren.'

Waar vinden ouders deze informatie?

'In november presenteren we een on-linecatalogus. Ouders kunnen daar een persoonlijke profielpagina aanmaken voor hun kind. Zo krijgen ze iedere week een mediagids, waar ze kunnen vinden wat geschikt is voor hun kind. Dat gaat om televisieprogramma's, maar ook games, musicals. Alles wat er die week nieuw is aan mediaproducten.'

gramma's en andere producten voor kinderen verschijnen.'

Hebben ouders behoefte aan dit systeem?

'Je kunt de vraag stellen: is het erg als een kind af en toe een keer naar iets kijkt, wat het niet helemaal snapt. Nee, zeg ik dan, natuurlijk is dat niet erg. Het is ook niet erg als kind eventjes te grote schoenen aan heeft. Maar op de lange duur, is het wel erg. De impact die de media hebben op kinderen is heel indringend. Volgens mij is het heerlijk voor een kind om lekker kind te zijn, ook in mediagebruik, in plaats van constant boven zijn macht te moeten reiken. Ouders kunnen hun kind helpen met het zetten van logische stappen daarbij, waarbij het kind geniet van wat hij ziet en hoort.'

HOEKSTEEN KANGOEROEGEZIN

'Wonen met twee generaties is een verrijking'

Rob (aan het koken): 'George, loop even naar de supermarkt en haal boter.'

Jacqueline: 'Wacht, vraag even of omi 't heeft!'

George: 'Ik mag geen oma zeggen, dan voelt ze zich oud. Daarom noem ik haar omi. (Hij belt naar beneden, waar zijn oma woont.) Oké, ik komt het halen!'

Jacqueline: 'Ik heb de wasmachine, zij de strijkplank. Wij koken iedere dag, zij neemt ons af en toe mee uit eten. En 's ochtends zet ze de lekkerste koffie van de wereld voor me. Hoe vroeg ik ook op moet.'

Rob: 'Het was mijn idee, vijftien jaar geleden, om bij elkaar te gaan wonen. Jacqueline is enig kind, haar moeder ook. Ze waren op elkaar aangewezen toen haar vader overleed. En bij ons in het dorp - ik kom uit Scheveningen - wonen er vaak meerdere generaties onder één dak.'

Jacqueline: 'We wilden een

Foto Martijn Hol

Jacqueline Baaren (51) woont met haar moeder Joke Baaren (77), man Rob den Dulk (46) en zoon George (15) in Den Haag. Hun huis biedt ook onderdak aan zeven katten en twee honden.

groot huis met twee aparte ingangen.'

Joke: 'Je moet niet bij elkaar gaan wonen. Ieder heeft zijn eigen voordeur. Ik vond het vooral leuk om bij George in de buurt te wonen. Ik paste veel op hem toen hij klein was.'

Jacqueline: 'Ze heeft George ook leren lezen.'

George: 'Toen ik net leerde rekenen, schreef ze sommen voor me in een klein schriftje, dan kon ik oefenen.'

Rob, lachend: 'Eigenlijk hebben wij niets gedaan, Jacq. Dat begint nou pas tot me door te dringen.'

George: 'Vroeger ging ik in het weekend vaak bij haar slapen. Dan keken we tv, aten pannenkoeken en sliepen in oma's grote bed. De katten er ook nog bij.'

Jacqueline: 'Die twee luisterden dan samen tot diep in de nacht naar de radio. Ik vind het een verrijking voor George. Doordat hij hier met twee generaties woont,

krijgt hij twee inzichten mee. Zij neemt hem mee naar de schouwburg en het filmhuis.'

George: 'Omi houdt eigenlijk meer van beesten dan van mensen. Maar mij sleept ze overal mee naartoe. Alleen als zij niet mee wil, ga ik weleens met jullie culturele dingen doen.'

Rob: 'Natuurlijk hebben we ook weleens woorden.'

Jacqueline: 'Dat komt omdat we alles tegen elkaar zeggen'

George: 'Dat is het leuke. Wij zijn altijd met elkaar in gesprek; dat is niet overal zo. Wij komen thuis, beginnen te koken, geven de beesten te eten, omi komt boven, en het gesprek gaat verder.'

Jacqueline: Hoe wij dat doen, dat is niet Nederlands. Het is vrij uitzonderlijk.'

Rob: 'Of gek.'

Joke: 'Maar dit zal toch wel meer voorkomen? We zullen toch niet de enigen zijn?'

Maartje Bakker